

TÖHNA

3 • 1985

MIILU 85

S U O M I
F I N L A N D

MITÄ JÄI KÄTEEN ?

Mitä jäi kesästä käteen? Kesä on mennyt, muuttunut hiipuvaksi muistoksi menneiden kesien pitkässä sarjassa. Parilla leirillä tuli oltua, tiilillä on vielä hiukan rahaa muistuttamassa kesätyöstä ja ihokin on vähän keväistä tummempi. Entä muuta, eipä juuri. Kesämuistot on monella nopeasti kerrottu. Joku ulkomaan matka saattaa herättää ihastusta kavaripiirissä, kateuttakin, mutta kysymyksessä oli kuitenkin vain viikko tai kaksi.

Aika pessimistinen kuva, ei juuri mitään mielessä ja pitkä, synkkä syksy edessä. Monenko kohdalla näin todella on? Olihan sitä lomaa sentään melkein sata päivää, jokaisessa päivässä satoja minutteja ja kesäminuutissa on tuhat hetkeä. Kun vähän kalvelee muistiaan löytyvät ne kerrat kun kastuttiin läpimäriksi, kun ruoka loppui kesken, kun laulettiin yhdessä pimeässä - yhdessä kavereiden kanssa.

Siitä ne syntyvät ne muistot joita toistetaan, joiden avulla mennään kovatkin paikat - kaveruudesta. Ja partiossa se on parhaimmillaan.

Mutta kun katsot itseäsi huomaatko jonkun asian todella muuttuneen kesän aikana? Jotkut kasvavat vielä pituutta, toiset enää vain leveyssuuntaan, on tullut finnejä tai ne ovat vähentyneet, pane peili pois ja katso itseäsi. Jokainen hetki jonka olet elänyt on sisälläsi. Olet täynnä kokemuksia: hyviä, huonoja ja niitä joista et oikein tiedä. Sinun tehtäväsi on kerätä niitä, kehittää itseäsi ihmisenä. Sitä täytyy muuten tehdä talvellakin.

Kiitokset Maijalle, olet tehnyt paljon työtä tämän Töhnän eteen ja Kompille, juttusi ovat helmiä. Ja kiitos kaikille joita olen kesän aikana komennellut (ja joskus jopa totellut): oli kiva kesä.

Vesa

TÖHNÄ 3/1985

JULKAISIJA: TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT RY

PÄÄTOIMITTAJA: Vesa Kontinen
TOIMITUKSEN OSOITE: Mahlarinne 22 B
02130 ESPOO

PAINOPIIKKA: Monikko, Tapiola

Avustaneet tässä numerossa: Maija, Komppi, Jykä, Makke, Auli

Seuraava Töhnä ilmestyy marras-joulukuussa.

Uusi kausi on jälleen käynnistynyt partiointissakin. Kesän intoa pitäisi olla vielä jäljellä ja kavereiden kanssa yhdessä se muuttuu suorastaan toimintatarmoksi. Tapahtumiakin on tarjolla paljon, joten älä kysy

vaan katso tästä ja painu mukaan:

tapahtuma	ajankohta	järjestäjä
Tieran Taival	14.-15.9	OEK+OMS
pulloskaba	16.9-14.10	TapMe
sexi-ilta johtajille	10.10	EPT
Espoon Punanen	21.-22.9	Kety+TapMe
Miilu-ohjelma	11.10	TV
vartiolaisten retki	11.-13.10	VJN
riihitys, kilpailuosa	9.11	VJN
riihitys	14.11	VJN
vaeltaja-viikonloppu	1.-3.11	EPT
EPT:n syyskokous	6.11	EPT
EPT:n puurojuhla	11.12	EPT
TapMe:n joulujuhla	joulukuu	TapMe
EPT:n lentiscup	14.12	EPT

Kuten huomasit, on lista hieman epäjärjestyksessä ja mikä pahinta, jopa hieman epätäydellinen. Siitä puuttuvat osa Pääkaupunkiseudun Partiolaisten järjestämistä tapahtumista ja koko laumanjohtaja-neuvoston ohjelma. Sudareillekin on silti ohjelmaa, kysy johtajaltasi.

Luetteloon ei ole myöskään merkitty syksyn rahanhankintatempauksia: myyjäisiä, juolukalenterien myyntiä yms. Niihin on silti jokaisen syytä ja ilo osallistua, sillä raha se on jolla nykyään pääsee, ei hevonen (siis esimerkiksi Karhunpesälle).

Kaiken tämän lisäksi vartioiden/laumojen on mahdollista järjestää omaa ohjelmaa viikkokokousten lisäksi. Omat retket tai tempaukset saattavat olla todella mieleenpainuvia elämyksiä. Kokeilkaa, etsikää, yritäkää, tutkikaa = TOIMIKAA!

Hyvää syksyä ja paljon sienii!
Hallitus

MIILU 85

Tämä kertomus on tarkoitettu niille, jotka haluavat tietää mitä Miilulla tehtiin ja tapahtui ja niille, jotka haluavat muistella tapahtunutta, mutta ne jotka eivät kuulu kumpaakaan ryhmään jatkakaa vain lukemista eteenpäin sana kerrallaan.

Ennen leiriä, jo vuonna 1983 informaatio tavoitti meidät ilmoitusten ja julisteiden avulla ja totta kai huhupuheita Miilusta kuunneltiin korvat höröllään. Mutta kun piti ilmoittautua maksamalla osa leirimaksusta syksyllä -84, alkoi tuntua että Miilu alkoi olla ovelle. Kaikki halukkaat pääsivät lippukunnastamme eli 19 leiriläistä ja 4 savun johtajaa: Veka, Molski, Ripa ja soppaa keittämään tullut Komppi. Ja unohtamatta Hakasiskojen 10 siskoa, jotka olivat samassa savussa meidän kanssamme.

Tiistaina 23.7. kello 8.30 tapasimme toisemme Tapiolan Infolla. Bussin kiireistä pakkaamista (tavaraa oli paljon) ja paikalla olijoiden tarkastamista. Kaikki paikalla ja nokka kohti Jämijärveä. Matkalla pidettiin tyhjennys- ja tankkaustaukoa. Perillä Miilun vastaanottopaikalla oli meidän lisäksi 8 bussillista partiolaisia ja kaiken kaikkiaan Miilulle oli busseja menossa yhteensä yli 250.

Leirialueelle saavuttiin ja lähdettiin kävelemään kohti oman savun kohtaa, joka olisi asuinpaikkamme seuraavan 10 päivän ajan. Ilmoittauduttuamme oli vuorossa katosten ja telttojen sijoitus. Teltat nousivat harjakorkeuteensa nopeassa tahdissa. Myös ruokailu- ja ohjelmakatos ja keittiö saatiin pystyyn hyvissä ajoin.

Toisena päivänä jatkettiin rakentelua. Rakensimme pöydät ja tuolit ruokailukatokseen Aapen, Akun ja Molskin johdolla. Tutustuimme leirialueeseen kavereiden kanssa ja jotkut etsivät ystäviään muista savuista.

Kello 16.00 pidettiin yhteiset avajaiset Koivistönharjulla. Ohjelmassa oli laskuvarjohyppääjiä, lippujen nosto, miilun sytytys ja muuta hauskaa.

Illalla oli oman kasken (alaleirin) ohjelmaa ja leikimme leikkiä "Iso musta kissa istui ikkunalaudalla" köyden katkettua heti köydenvedon ensierässä. Alussa oli vain 20 johtajaa kasvaen yli 750 partiolaisen kahdeksi ringiksi. Ympyrän halkaisija taisi olla siinä 150m. Iltapala ja iltatoimet päättivät tämän päivän niinkuin jokaisen.

Torstai-aamuna lipunnoston ja aamupalan jälkeen rakensimme morsettimen. Räpeltelyyn kului aamupäivä ja nälkäisinä odotimme Kompin herkkua.

Haikkia varten meidät jaettiin neljään vartioon. Massaturismi tuli mieleen kävellessämme metsässä, sillä haikilla oli kaikkiaan 1600 henkeä ja ruumista. Matkan varrella arvioimme puun ikää, paksuutta ja halkaisijaa. Miehittämättömiä rasteja oli kolme, neljäs oli yörasti. Pystytimme laavumme ja söimme makaroonilaatikkoo. Meillä oli koko ilta aikaa lepuuttaa jalkojamme lukuun ottamatta luontopolkua, jossa teimme tynnyrintupin ja nahkaisen merkin, tunnistimme jälkiä, jätöksiä ja ääniä ja puita. Muurahaishista kyseltiin vaikeita, juttua jatkettiin makuupusseissa.

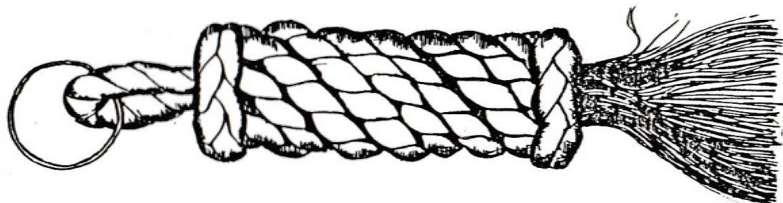
Aamulla syötiin, pakattiin ja lähdettiin matkaan. Vitosella kävimme ja lähdimme tutustumaan Suomen kallioihin kutosrastille. Uhrilähteille kulki viitoitettu reitti. Lähteitä oli kaksi ja me menimme isommille. Arvioimme lähteiden poistuman, jonka jälkeen kävelimme leirialueelle ja kotiuduimme telttoihimme. Päivällä valmistelimme illan ohjelmaa, joka oli Kipinävisio. Jokainen savu esitti Miilu-aiheisen laulun. Meidän oma Yankie-bändimme esitti blues-kappaleen leirin huonoista puolista eli veden puutteesta ja tarkasta turvasta.

Lauantai-aamuna tutustuimme pelastuspalveluun erilaisten näyttösten ja luentojen avulla. Koiraetsintä ja EA-näytös olivat elävin osa ohjelmaa. Päivällä tutustuimme kansainvälisyyteen leikin avulla, jonka idea oli kuvastaa valkoisten ja mustien välistä

Osa porukasta oli mustia ja osa valkoisia, jotka pääsivät vähemmällä ja saivat aina enemmän kuin mustat.

Miilusteluilta varten jokaiselle annattiin oma nauha, joka piti sitoa saman värisen pitempään nauhaan. Lentokentälle päästyämme katsoimme lentonäytöstä ja kuuntelimme soittoa. Lopuksi kaikki tanssivat oman pikku peikon lavan ympärillä. Pois lähdettiin mieli korkealla.

Vierailupäivän aamuna menimme afrikkalaistyyliin jumalanpalvelukseen. Kirkossa lauloimme ja taputimme käsiämme ja tottakai kuuntelimme. Päivällä oli erilaisia musiikkiesityksiä, jotka huipentuivat Tervahovin näytelmään. Illalla kutsuimme Joensuusta tulleen savun kylään viettämään hauskaa iltaa.

Maanantaina kävimme ensin vesiohjelmassa. Teimme lepuuttajan ja tutustuimme pelastautumistavaroihin. Päivällä kartoitimme oman savumme alueen pareittain. Tällä tavalla kuulemma leiritä tehtäisiin yksi iso kartta. Illalla Rakkauden aterialla söimme kalaa leivän päällä. Näin juhlistimme tilannetta, jossa Jeesus teki 5 leivästä ja 2 kalasta aterian 5000 hengelle.

Sisupartiolaisiin saimme tutustua tiistai-aamuna. Opettelimme viittomakieltä, saimme kokeilla kainalosauvoja ja pyörätuolia, pelasimme istuma lentopalloa ja bocciaa ja tutustuimme kuurojen ja sokeiden maailmaan. Päivällä teimme nahasta lapikkaan ja saimme myös tervata sen. Kasken yhteisellä iltanuotiolla katselimme esityksiä ja lauloimme totta kai.

Leijoja rakentelimme keskiviikko-aamuna ja lennätimme iltapäivällä. Jouduimme tosin kävelemään lentokentälle ja takaisin. Takaisin tullessa alkoi sataa kuin saavista kaataen. Illalla kello 22.00 alkoivat päättäjäiset Koivistonvadissa. Katsoimme Suomen partiosta kertovaa näyttelmää ja lauloimme. Jokaiselle oli annettu oma taskulamppu, jolla tuli valaista punaista merkin saatuaamme. Päättäjäisten jälkeen paistoiimme munia ja räiskäleitä kello kahteen, jonka jälkeen siirryimme telttoihin pitämään hauskaa.

Lähtöpäivä kello 6.00 herätys ja leirin purku. Teltat ehti ennen määräaikaansa klo. kahdeksaa tien varteen. Savun aluetta siivoten ja viimeistellen kulutimme aikaamme yhteentoista saakka, jolloinka lähdimme kävelemään kohti lastauspaikkaa. Olimme lähtövalmiit puoli yksi. Matkasta en muista paljoa, sillä nukuin melkein koko matkan.

Mielusta jäi hyvä maku suuhun, vaikka jotkut asiat eivät luitaneet toivotulla tavalla. Kiitokset savun johdolle meidän kestämisestä ja kiitokset kaikille kavereille, toivon että teillä oli yhtä hauskaa kuin minulla.

Jka

Peikonpuikaus 1-2.6-85

Aurinko paistoi vartiomme, johon kuului ensimmäistä kertaa PT-skabassa olevat Emppu, Heli ja Anja ja kaitisijoina Katja ja Maija, saapuessa lähtöpaikalle Pirttimäkeen aivan ajoissa. Pienen odottelun jälkeen innokas ja kärsimätön vartiomme pääsi hommiin lähtötehtävän parissa, joka oli savipeikko mallina VJ. Yhdennäköisyys oli täydellinen...

Lähdöstä lähti normaaliin tapaan pistesuunnistus, joka päättyi rastille 1, minkä tehtävä noin puolentoistatunnin odottamisen jälkeen oli morsetus narun avulla. Kakkosrastilla oli VJ pudonnut puusta ja muiden EA-taito oli koetuksella.

Kolmoselta oli rastimiehet hukassa ja paikalla oli vain lappu jonka kirjoittaa nimi...älytöntä. Seuraavalla rastilla tehtävät menivät nappiin. Tunnistimme kaikki talouspaperit ja kasetilta tulleet äänet. Pikku-Muumipeikkoja rupesi jo vähän väsyttämään ja nälättämään, mutta onneksi riisipuuron ja mehukiisselin keitto oli tehtävä rastilla 5. Maukkaan ja ravitsevan aterian jälkeen suoritimme puuttuvan kolmosen tehtävän, joka oli jälleen taas tunnistamista, tällä kertaa ministereiden.

Typerän Kimin leikin jälkeen oli seiskalla "vesistön" ylitys...puuron leveys oli n.30cm ja apinasillan korkeus maasta oli n.1m. Tehtävä oli hauska ja osa porukasta intoutui tekemään sen uudelleen.

1 x 2-luontopolun jälkeen ysillä mähellettiin nilkat naruilla sidottuna radan lävitse. Väsyneinä saavuimme viimeinkin yörastille, jossa heti tentittiin pakollista varustusta ja

annettiin puupölkky puujalkaa varten. Laavu pystyy ja ruoka maistoi, jonka jälkeen pikku-Muumit kävivät unten maille heti ja isommatkin jonkin ajan kuluttua.

Toisten vielä nukkuessa lähdimme sunnuntaiaamu- na jatkamaan matkaa ja päivän ensimmäiseltä rastilta löytyi kasa lautoja, joista rakennettiin lyhtylaatikko...osat olivat aivan oikein

mitattu ja sahattu, mutta kokoominen oli sitten vähän niin ja näin. Seuraava rastiväli sujui leikkien "matka-leikkejä" ja rastilla 12 parsittiin sukkaa.

Osmonsolmun näpertelyn jälkeen päästiin "beachille", jossa aluksi käännettiin eestinkielinen teksti ja sitten uitiin.

Pienen sateen vallitessa "eksimme" parin huvilan pihamaan ja pienen suon, jossa teimme tieteellisen tutkimuksen mitä suo pitää sisällään noin metrin syvyydessä (vastaus:mutaa...),

kautta rastille 15. Tällä luettiin Ilta-Sanomia ja etsittiin kysymyksiin hyvinkätkettyjä vastauksia. Seuraava rasti oli hauskin ja koko päivän odotettu Coca-Cola-rasti, jossa lakupalkin läpi juotiin litra Cocista, joka hölskyi kiritäipaleen aikana vatsassa. Maalina oli PitVan kämpä, jossa vielä viimeiseksi metsästettiin norsua.

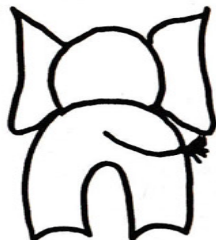
Kotimatka sujui mukavasti Glimsin ison pihakeinun kautta ja matkalla kerättiin vielä mielipiteitä:

Anja: Kovaa menoa, kuusia, hyttysia, tehtävät olivat keskivertoja, odotus oli inhottavan pitkä.

Heli: Hyttysia, kivaa, raskasta kun ei ole tottumusta, tehtävät kivoja.

Emppu: Rasteja ei ollut vaikea löytää ja tehtäviätkään eivät olleet vaikeita, mutaa ja hyttysia.

Katja&Maija: Hauskaa oli (tietty) ja pikku-Muumit jakoivat hyvin (sekin tietty...)

EMILIA

Heli

Maija

Anja

Katja

PEIKKOLEIRI

8-11.8.1985

Kuten nimi jo paljastaa leirin teemana oli peikot. Miten peikot elävät? Mitä ne

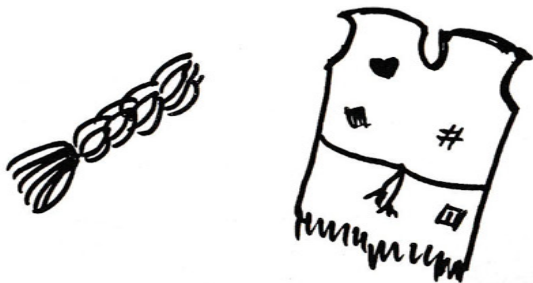
Kuten nimi jo paljastaa leirin teemana oli peikot. Miten peikot elävät? Mitä ne syövät? Mitä peikot harrastavat? Tätä ja vähän muutakin oli mietitty huhtikuusta asti, oli hankittu tavaroita, keksitty ohjelmaa ja tehty kaikenlaista, jotta leiristä tulisi jotakin ja tulihan siitä.

Leiri alkoi kauniina elokuisena torstai-päivänä leiriläisten saapuessa Korsolammelle, jossa jo "savottalaiset" olivat rakentaneet leiriä muutaman päivän ajan, mutta vielä sieltä puuttui olennainen osa leiriä, nimittäin teltat.

Ja telttojen pystytykseen päästiinkin heti avajaisten jälkeen. Vähän aikaa kesti kaaosta ja sitten oli jokaisella vartiolla teltta pystyssä.

Välissä lounas ja sitten alkoi peikkopukujen valmistus. Ensin tehtiin häntää ja sitten taisteltiin säkin kanssa, mutta vähitellen koko joukko rupesi näyttämään yhtenäiseltä peikkokansalta...siinä oli marjastajilla katseltavaa

Ja vielä kun käytiin uimassa ja taas syötiin oli päivä kallis-tunut jo iltaan, jolloinkin oli tietysti iltanuotio. Laulettiin, leikittiin ja haettiin Andreakselta häntä ja sitten vasta oltiin niin peikkoja että!!!

Perjantaina herättiin kahdeksalta ja sitten syötiin aamupala - niin kuin asiaan kuuluu-, jonka jälkeen suoritettiin lippuau-kealla aamuvoimistelua enemmän ja vähemmän peikkomaisesti. Aamupäivän ohjelmassa oli leiriolympialaiset. Lajeja oli jotakin jokaiselle-tyyliin, mm. tikan ja saappaan heitto, esteratajuoksu. Iltapäivällä koko joukko pakersi pätkästä pakettinarua tavalli-simpia solmuja. Vaikka puolet opetuksesta meni yli ymmärryksen jotain taidettiin silti oppia...ainakin toivottavasti. Sitten päivällinen, jonka jälkeen vartiointain suunniteltiin oh-jelmaa, joka sitten esitettiin iltanuotiolla tavanomaisen ohjel-man seassa ja hauskaa oli.

Lauantaina aamupalan jälkeen jakauduttiin vartioihin ja lähdettiin johtajan kanssa sille suurelle, paljon puhutulle peikkoseikkailulle hakemaan ikitulen sytytysohjetta.

Reitti kierteli ympäri-ämpäri lähiseutua ja matkalla kohdattiin jättiläisen palvelija, lammen neito, kämpiöitä ym. metsän eläviä. Ruokailukin suoritettiin matkalla ja ruoka maittoi...

Sieltä tultaessa levättiin, uitiin, syötiin ja valmistauduttiin markkinoille, jotka alkoivat heti ruokailun jälkeen.

"Sipseillä" sai ostaa lähes kaikkea mahdollista ja mahdotonta maan ja taivaan väliltä, esim. kasvomaalauksen, jalkojen tai hampaiden pesun, lemmentilkua tai päästä "purjehtimaan."

Illalla oli immerlammella suuri iltanuotio, joka kruunasi koko leirin. Vartioittain esitettiin Andreaksen elämä (...unohtamatta porkkanoita...), laulettiin ja paistettiin makkaraa.

Illan pimetessä leiri vähitellen hiljeni viimeiseen yöhön.

Sunnuntaina herättiin haikkein mielin viimeiseen leiripäivään. Tavaraita pakattiin ennen ja jälkeen aamupalan ja aamupäivällä siivottiin ja leikittiin tietokilpailu-leikkiä...tosin voittaja jäi hieman epäselväksi.

Lounaan aikana rupesi saapumaan vanhempia, jotenka lounaan jälkeen seurasi leiriin tutustumista ja sitten viimein teltojen pakkaus. Alkoi näyttämään ihan siltä, että leiri olisi ohi ja niinhän se sitten päättäjäisten -jossa todettiin, että oli ollut mukavaa- jälkeen olikin. Leiriläiset lähtivät kotiin ja johtajat jäivät vielä pakkaamaan loput tavarat ja silvoamaan viimeiset roskat.

Kaikista puutteista ja unohtuksista huolimatta leiri meni ihan mukavasti ja pääasialahan oli, että kaikilla olisi hauskaa ja siihen tavoitteeseen ainakin päästiin!

Maken Mutinat

Tämän palstan pitäjä on Marko
Tammivuori, lippukuntamme
Sampo eli VJ-kouluttaja ja
lpk:n hallituksen jäsen.

Luinpa tässä taannoin partiokirjaa nimeltä "Baden-Powell: the Two Lives of a Hero". Kirjan lopussa kerrottiin B-P:n viimeisistä viesteistä. Yllätyksekseni havaitsin, että tarina joka on vartionjohtajan käsikirjassa onkin tarkoitettu vain pojille, mutta ei syytä huoleen, tytöille on ihan oma viesti.

"Rakkaat partiosisaret,

Tämä on viimeinen kirje jonka minulta saatte - hyvästijättöni teille. Se on vain muistutukseksi teille kun minä olen poistunut, että tehtävänne elämässä on olla onnellisia ja tehdä muita onnellisiksi. Kuulostaa mukavalta ja helpolta, eikä vaan. Alatte tekemään muita onnellisiksi tekemällä heillä hyviä tekoja. Teidän ei tarvitse huolehtia itsenne onnellisiksi tekemisestä, koska tulette hyvin pian huomaamaan, että se tulee itsestään. Kun teette toisista ihmisistä onnellisia tulette myös itse onnellisiksi siis ohjatkaa muita onneen, ja teette itsenne onnellisiksi, ja tekemällä niin teette juuri sitä mitä Jumala teiltä haluaa.

Jumala olkoon kanssanne!
Baden-Powell"

Kuten huomasitte viestiä oli lyhennetty. Jos kiinnostaa niin kirja oli lainattu leppävaaran kirjastosta.

Syksyn ohjelmasta tiedoksi että redu pidetään lokakuun alkupuolella Lopella. Aivan uutena on ohjelmassa Riihitys. Ensimmäinen testi ja sen jälkeen seuraavalla viikolla jonkinlainen jälkitapahtuma eli varsinainen riihitys.

Kaksi uutta vartiota on perustettu. Poikavartiota alkaa vetää Jykä (Jyrki Tammivuori) ja tyttöjä Tuula Sarvas ja Emilia Rahkila. He ovat uusia johtajia mutta saaneet "TapMelaian kasvatuksen".

Vartiolaaisia on n. 50 yhdeksässä vartiossa. Luku on aika suuri lpk:n viralliseen jäsenmäärään nähden. Elikä jos et ole maksanut jäsenmaksua teepä se hyvin nopeasti sillä se on eräänlainen lupa jolla pääsee yhteisiin tapahtumiin. VJ:lläsi on varmasti jäsenmaksulomakkeita.

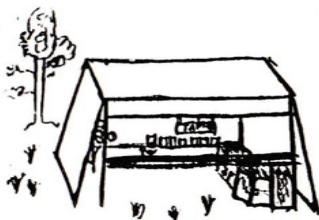
Makke

Miilu -85, johtajan näkökulma:

Miilu alkoi torstaina 23.8 aurinkoisena päivänä. Leirirakennelmien ja telttojen pystyttäminen vei ensimmäisen ja toisen päivän lähes kokonaan. Keittiö oli alussa vain Doris (iso kaasukeitin) pikkasen päällä (meillä on uudet laatikot, pikkanen ja isonen) suojan lainapeite 6x9 m, josta tuli myöhemmin ruokailukatos. Alussa oli intoa täynnä - on kivaa tehdä ruokaa nälkäisille leiriläisille. Eka päivä meni kukavasti, mutta toinen ja kolmas päivä oli toista. Aamulla aikaisin ylös - aamupala, sitten lounas yhdeltätoista, sen jälkeen päivällinen neljältä ja iltapala yhdeksältä. Niiden välillä piti siivota keittiö "miliinpäälle". Onneksi Maija ja Anna auttoivat ruuanlaitossa ja suurin ilo oli ettei tiskaus (kattilat yms.) ollut enää ongelma. Pikkuhiljaa siihen tottui ja alkupäivien kypsyminen oli vain muisto eilisestä. Veden kanton olivat Hakasiskot miettyneet, eli se ei ollut ongelma. Ja vihdoinkin kun kello löi yksitoista ja hiljaisuus valtasi leirin oli raidallisten vapaa-ajan koittamisen hetki. No se ei ollut pitkä, koska aikainen nousu oli aina mielessä keittiössä taas. Keittiöstä olin erityisen ylpeä - komelin koko kaskessa, siitä kiitos pääarkkitehti Molelle, urakoitsijoille Aku & Aape. Leiriläiset olivat hauskoja - oli kiva oppia tuntemaan muitakin TapMe:n vartiolaista kuin vanhoja laumalaisiani. Loppuviikkohan oli sateinen, ei se mitään. Kaikkilahan oli sadekamat (?) ja kyllä se muistoissa kirkastuu. Sama juttu leirin virastobyrokratiasta - kyllä se unohtuu. Toivottavasti kaikilla on yhtä hyviä muistoja leiristä kuin minulla.

KOMAPI
1. Pöytäkirja

*Ps. Olin a. roken hyvää?
Pps. Hyvää alkaneita partiokautta
- ja jättäen kun tuntuu!*

solmukohtia

Partioihanteet - kuinka ne ovat kohdallani toteutuneet

Ykkösestä olen jäävi sanomaan mitään, mutta toivottavasti kehitystä on tapahtunut.

On helppo kunnioittaa ihmistä jos tuntee tämän hyvin, mutta onko mahdollista kunnioittaa henkilöä jota ei tunne hyvin - Voittaako kunnioitus ennakkoluulot?

Auttaa ja palvella on pakko jos tahtoo tulla toimeen muiden kanssa, mutta ei se ole mitenkään vastenmielistä. Toveruuden lujittuessa siitä tulee itsestäänselvyys - se on ehdotonta joukossa.

Vastuunsa ja velvollisuutensa tunteminen on vaikeaa. Minulle on ollut vaikein vastuu kokouksista tai lähinnä niiden ohjelmasta. Reduilla, skaboissa ja leireillä nelonenkin on helppo.

Partiolainen liikkuu luonnossa, tuntee sen ja nauttii siitä - vai olenko väärässä? Skaboissa, jotka suurimmaksi osaksi muodastavat partion ulkonaliikkumiskiintiön, on mukava liikkua skuugessa vaikka sataisikin ja olisi kiire. Se on mukavan rauhoittavaa ja siinä tuntee luonnon ja Luojan mahtavuuden. Suurta kiukustusta aiheuttaa esim. roskaaminen tai kaadettu kelo yms.

Uskollisuus ja luotettavuus ovat samassa ryhmässä kuin ihanheet 3 ja 4. Siis itsestään selvyiksiä viihtymisen, mukavuuden ja käytännön kannalta. Näitä kolmea ihannetta pitäisi kerrata ja miettiä joka päivä. Partiossa nämä ovat helppoja mutta kuinka siviilissä?

Leireillä on helppo solmia suhteita ulkomaalaisiin - mitä tehdäänkin aika paljon. Pitäisi taas ajatella, että rajoja on muuallakin kuin maiden rajat eli kehä III ulkopuolellakin on kunnioitettavia ihmisiä - jopa mukavempia ja rennompia kuin PäPa:n alueella.

Elämän totuutta voi etsiä monella tavalla, mutta itse pidän parhaana iltahämärässä (tai yöllä pimeässä), nuotion loimussa, auringon laskiessa, kahvimuki kädessä tapahtuvaa "henkevää keskustelua". Nuotio ainoana huolena on mukava istuskella vanhojen kavereiden kesken ja hankkia uusia.

PARTIOSSA KOETTUJA HETKIÄ EI VOI KUVAILLA - NE ON KOETTAVA ITSE!

Kimmo

Kimmo Pekola, laumanjohtaja

eli 16.9 - 14.10 välisenä aikana on tehokkailla vartioilla/laumoilla tilaisuus näyttää. Skaban idea on yksinkertainen: porukka kerää pulloja, muuttaa ne rahaksi ja panee rahat lpk:n tiliille. Ryhmä joka saa eniten rahaa kasaan ennen lokakuun toista maanantaita (sen aikana eli vielä 14.10 tehdyt tilitykset hyväksytään) on voittaja.

Ja palkinnothan ovat tietysti mahtavia:

1. palkinto: Trangla myrskykeitin ja patikkaretken muonat koko porukalle eli ilmainen retki Espoon metsiin
2. ja 3. palkinto: lohdutukseksi tappion alhoon valoa pimeään eli myrskilyhty

Tilitykset lpk:n tiliille HSSP Tapiola-Pohjantori 400221-498 ja tiliillepaanoon porukan nimi ja puhelinnumero ja merkintä "pulloskaba".

JOULUKALENTERIT

Johtajat sopikaa Kaisa Haapalan p.423 572 kanssa kalenterien jaosta:

Tänä vuonna kalenteripalkintoina partioaitan lahjakortteja joten kaikki saavat haluamaansa tavaraa. Palkintojen rajat 25,50,75,100 jne. kpl.

Luokitellut ilmoitukset

Lippukuntamme aktiivi johtajisto-
on kuuluva Sami Kukkonen
eli tutummin Masi, on lähtenyt
Kanadaan opiskelemaan elämää
ja lampaanhoitoa. Palattuaan
hänellä on edessä vielä intti,
joten joudumme selviämään
ilman Masia aika pitkään.

Jotta elämän suola, partiointi
(nimenomaan TapMessa) ei pää-
sisi pojalta unohtumaan, kir-
joittakaa osoitteeseen:

Sami Kukkonen
c/o Stevenson
BOX 963
Carman, Manitoba
ROG OJO
Canada

PJ-kurssille 5/85 on lippu-
kunnastamme hyväksytty Aku
Ormio. Kevään Valborg-kurssilta
osmarin saivat Ripa Vuorenrinne
ja Markus Henriksson.

Kaikista lippukunnassamme
toimivista partiolaisista
pitäisi olla olemassa ajanta-
salla oleva JÄSENTIETOLOMAKE.
Jos omalle kohdallasi ei tämä
etuoikeus ole osunut, pyydä
johtajaltasi lomake, täytä
se ja toimita vesa kontiselle
esimerkiksi palauttamalla
paperi johtajallesi.

Kuten olen jo aikaisemminkin
kirjoittanut, ei tässä ole
kysymys mistään typerästä
byrokratiasta, vaan siitä,
ettei SP:n meille toimittamissa
listoissa tietenkään ole mitään
tietoja siitä, mitä sinä olet
lippukunnassa tehnyt.

Siis: jos et halua olla "vain
jäsen", täytä lomake!

Eilen tuli TV:sta dokumentti
"Miilu Hii, Miilu Haa ...".
Mielestäni MTV:n pitkien kuvai-
lujen tulos oli melko mitätön.
Se kertoi leiristä vain irral-
lisia yksityiskohtia ja niitä-
kin kovin vähän. Suurin osa
kuvamateriaalista oli ilmeises-
ti lavastettua ja lukuunotta-
matta muutamia joukkokohtauksia
(todella lyhyitä), olisi filmi
voitu tehdä vaikka Pasilassa.

Tulossa on kuitenkin toinen
Tv-ohjelma Miilusta 11.10.1985.
Toivottavasti laatu paranee.

Tämän Töhnän kansikin muuten
viittaa Miiluun: pöytälaatikos-
ta kaivamieni partiomerkkien
valikoiman omistan Miilulla
solmituille kansainvälisille
suhteille.

Tässä Töhnässä alkaa uusi
juttasarja: SOLMUKOHTIA. Se
on tarkoitettu niille lukijoil-
le joilla on jotain sanottavaa.
Se eroaa tavallisesta mielipide-
palstasta kuitenkin siten,
että toimitus (=minä) päättää
kenellä on asiaa.

Joskus voi siis sinunkin koh-
dallesi osua suunnaton kunnia
tulla valituksi SOLMUKOHTIA-
kirjoittajaksi. Sitten panet
vain paperille mielipiteitäsi
partiosta ja elämästä.

Otan vihjeitä vastaan vapaaeh-
toisista kirjoittajista.

Siis varo: älä purnaa tai
joudut perustelemaan puheesi.

Espoon punanen NYT,
jäljellä enää pari viikkoa
ja 10000 kiireistä tuntia
tuskallista odotusta!!!

Jokasäksyinen Espoon ja Kauniaisten partioinnin huipputapahtuma Espoon Punanen eli tutummin punkku on tulossa pian. Järjestelyporukan kannalta turhankin pian. Tänä vuonna ovat siis järjestämisvastuussa Kety ja TapMe, mikä tarkoittaa tietysti sitä että jokainen vähintään 14-vuotias Tapmelainen pääsee ja joutuu rastille. Ilmoittautumiset heti Markus Henrikssonille p. 532 863. Kaikki tarvitaan!

Koska myös kisan taloudellinen onnistuminen on kokonaan meidän harteillamme, joudumme keräämään rahaa (ja tavaraa) kaikista kuviteltavista lähteistä. HELPPO TAPA tukea kisaa on ostaa kannatusilmoitus kisan käsiohjelmasta, hinnat alk. 50 mk. Ilmoituksista soitte Vesa Kontiselle p. 425 754. Partiolaiset käyttäkää suhteitanne!

Toivotaan yhdessä kaikille hyvää kilpailua ja tietysti kauniita ilmoja viikonlopuksi 21.-22.9.1985.

KARHUNPESÄ

Kesätaun jälkeen remontti Karhunpesällä jatkuu. Tekijöitä, tarvikkeita ja rahaa tarvitaan jatkuvasti. Kunnostusretkien suunnittelusta vastaa Markus Henriksson eli Molski. Kämpällä ei saa tehdä mitään ilman hänen tietämättään ja ilman ohjeita. Koska Karhunpesää on talven aikana käytettävä jatkuvasti myös omaan tarkoitukseensa, retkikämpänä, on tällainen tarkka suunnittelu välttämätöntä. Materiaaleista tarvitsemme tänä syksynä erityisesti:

- puutavaraa, kaiken kokoista ja laatuista
- maaleja
- nauloja yms.
- kalvonrenkaita

Jos jostain remonttitarpeista voitaisiin saada alennuksia tai peräti lahjoituksia, olisi lpk tietysti taas paremmassa asemassa talven rahanhankintaoperaatioissa. Myös työn tekijöitä tarvittaisiin lähinnä viikonloppuisin tapahtuvaan kunnostukseen avuksi. Jos voit auttaa, ota yhteys Markus Henrikssonin p. 523 863.

joukkojulkaisu